

paa Landet, er en retfærdig Skatteordning, og det maa vistnok indrømmes, selv om man har vanskeligt ved at forstaa, at Skatte- love i det hele taget kan være retfærdige, at den nugældende Skattelov er den uret- færdigste af alle. Dette Lovforslag har jo haft ret vanskeligt ved at finde Ørenlyd i Rigsdagen, og det er blevet sagt, for Resten ogsaa paa Købstadforeningens Møde sidste Aar i stærke Ord, at det var Landstinget, der havde Skylden. Der blev protesteret eller i alt Fald gjort Indsigelse derimod af Købstadforeningens Formand, det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen), men jeg vil nu mene, at Indsigelsen kunde gøres med betydelig større Styrke ved, at vi nu i Landstinget sagde, at nu er Forholdene saaledes, at et Lovforslag som dette, maaske med nogle Ændringer, som antydet fra forskellige Sider, kan gennemføres. Jeg vil i alt Fald meget gerne bidrage mit til, at vi faar denne Lov gennemført og gennemført, som det ogsaa er sagt fra anden Side, saa hurtigt som paa nogen Maade muligt.

Richelieu: De nuværende Skattelove er jo af 15. Maj 1903, og skønt de, hvad den mellemkommunale Beskatning angaar, gav Anledning til nogen Tvist, gik det hele dog nogenlunde. Men den 22. December 1915 kom Dyrtidsloven, og den vendte op og ned paa det hele og medførte, at Landkommunerne i mange Henseender blev daarligere stillet end hidtil i Sammenligning med Bykommunerne. Og nu fremlægger den højtærede Indenrigsminister i Dag her et Forslag til midlertidig Lov, som, dersom det vedtages, vil virke i højeste Grad til Skade for Landkommunerne, der i Regelen er godt og billigt administrerede, og til Gavn, kan man godt se, for mange Bykommuner og vel især for de store og for dem, som er dyrt, maaske endog ekstrava- gant administrerede. Allerede under de nu- værende Skattelove viser jo Statistikken, at Storkøbenhavn i Aaret 1915—16 med en Befolkning af 606,000 Indbyggere havde en Skatteindtægt paa 45 Mill. Kr., medens Landets 1,158 Landkommuner kun havde en samlet Skatteindtægt af 34 Mill. Kr., skønt Landkommunerne tilsammen havde 1,711,000 Indbyggere, altsaa 3 Gange saa mange som København. Amterne eller rettere sagt Amtstuedistrikterne havde i samme Aar en Indtægt af 11 Mill. Kr. Lægger man de 11 Millioner til Landkom- munernes 34 Millioner, faar man 45 Millioner. Det vil altsaa sige, at Storbyen København havde alene lige saa stor Ind- tægt som alle Landets 1,158 Sognekom-

muner og de 25 Amtstuedistrikter tilsam- men, skønt disse havde 3 Gange saa mange Indbyggere. Tager man nu alle Landets øvrige Bykommuner med, som tilsammen havde en Skatteindtægt i 1915—16 af 29 Mill. Kr., saa faar man, at Danmarks sam- lede Købstæder med et Indbyggertal paa 1,210,000 har haft en Indtægt af 74½ Mill. Kr., medens hele det øvrige Land med 1,711,000 Indbyggere har haft en Ind- tægt af 45 Millioner. Det vil altsaa sige, at skønt Byerne har ½ Million Ind- byggere færre, har de haft en Skatteind- tægt, der var 30 Mill. Kr. større end det øvrige Lands. Det er paa denne Baggrund, det foreliggende Lovforslag er fremkom- met, som yderligere vil forøge Bykommu- nernes Indtægter, paa samme Tid som det vil forringe Landkommunernes. Her ligger der, synes jeg, noget urimeligt.

Det foreliggende Lovforslag foreslaar saaledes yderligere at udvide Erhvervskom- munens Andel i den mellemkommunale Skat, thi medens det tidligere hovedsagelig kun var de egentlige Driftsledere af Sel- skaber og Virksomheder, der kom ind under Byernes Erhvervsbeskatning, ud- strækkes det i nærværende Lovforslag til, at saa godt som enhver, der har nogen som helst Forretningsforbindelse med en By, drages ind under vedkommende Bys Erhvervsbeskatning, og det skønt enhver jo ved, at mange, jeg kan sige et meget, meget stort Antal, af de forskellige Sel- skabers Aktionærer sidder rundt omkring i hele Landet. Mange af dem har maaske medvirket til at stifte Selskabet, og de allerfleste har vel været med til at virke for dets Fremgang. Derfor synes jeg kun, det vilde være rimeligt, om disse Aktio- nærer, som sidder rundt om i Landet, skulde kunne repræsenteres i vedkommende Selskab, uden at det straks skulde kunne regnes til Fordel for den By, hvor Sel- skabet en Gang har faaet Bopæl. I øvrigt har jo Byerne ogsaa ganske store, ja, i de senere Aar kan man sige, overordentlig store Indtægter af de Aktieselskaber og andre Selskaber, som har Bopæl i dem. Det er i de senere Aar løbet op i mange, mange Millioner, og den Udgift og Ulej- lighed, som Byerne har af de store Sel- skaber, er ganske minimal. Byerne har ogsaa den Fordel, at de allerfleste af Sel- skabernes Funktionærer bor i Byerne, køber alt deres Behov der og betaler deres Skatter i Byerne, medens Landkom- munerne ingen som helst anden Indtægt har af alle disse mange store Selskaber, som har gjort saa meget for at bygge